

HUKVALDSKÝ OBČA ASNÍK

2/2011
www.hukvaldy.eu

téma:
senioři mezi námi

Úvodní slovo

Vážení čtenáři Hukvaldského občasníku, držíte v ruce druhé číslo roku 2011, jehož hlavním tématem se stali „senioři mezi námi“. Mnozí z vás se jistě ptají, proč jsme si vybrali zrovna tohle téma. Ano, mohli jsme vybírat z řady jiných, ale my jsme si vybrali právě seniory, protože si myslíme, že bez nich by naše společnost nebyla úplná, navíc jsou pro nás tvůrce občasníku konkrétní senioři v různých směrech nepostradatelní. Jsou součástí našich životů, ať už jako hlídací babičky, dědečci, zdroje životních zkušeností, které jinde nezískáme, ale také třeba jako nejstarší a nejvěrnější fanynky místní kapely Pokustone, jejímž je členem náš šéfredaktor. Výběru nahrává také fakt, že místní klub seniorů se chystá oslavit 40. výročí od svého založení. A stranou nemůže zůstat ani chystaná reforma penzí, která zcela jistě ovlivňuje náladu ať současných seniorů, tak zejména těch budoucích. My jsme se však chtěli na toto téma podívat s nadhledem, který je nám vlastní, a proto jsme zkrátka jen využili toho, co nám řekli sami senioři. Strávili jsme s nimi velmi příjemné odpoledne právě v jejich klubu, za což jim děkujeme. Na závěr bych vás ráda upozornila také na názory dětí, které se s námi podělily o to, jak si své senioři představují ony. ■

Příjemné čtení přeje Kateřina Eliášová, redaktor

Věta čísla

...pije se tu,
ale to tam ne-
píše... Strana 9

Obsah

Noc s Andersenem s. 4; **Cesta do Nizozemska** s. 6; **Rozhovor v Klubu seniorů** s. 10; **Co si v obecní kronice přečtete o klubu seniorů** s. 3 a s. 15; **Názory žáků 4. ročníku** s. 16; **Včelařská osmdesátka** s. 17; **Důchodová reforma v ČR (návrhy)** s. 18; **Galerie Hukvaldy** s. 22; **10. Společenský večírek 16. dubna 2011 - 12. ročník pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce,“** s. 24; **Co jsou pro mne Velikonoce - Škola udržitelného rozvoje - Projekt Envigame** s. 26; **Pro výchovu našich dětí** s. 27; **Zapisování dětí do cestovních dokladů rodičů** s. 31; **Přehled** s. 32; **Příspěvky občanů** s. 37; **Inzerce** s. 40

Redakční rada

Luděk Bujnošek - Ivana Hřčková - Václav Holub - Kateřina Eliášová - Svatopluk Lév

Grafika/sazba: Václav Holub

Korektura: Kateřina Eliášová

Foto: Svatopluk Lév

Co si v obecní kronice přečtete o klubu seniorů

V roce 1985

Místní klub důchodců není sice složkou Národní fronty, svou činností se však tradičně zařadil na přední místo mezi organizacemi. Upořádal 9 zájezdů do divadla s účastí 453 osob, 7 autobusových zájezdů po vlasti - účast 386 osob, 8 přednášek, které vyslechlo 340 osob, 5 besed s 214 účastníky, bylo promítnuto 8 filmů, připraveny byly 2 hudební večery, soutěž Šest ran do klobouku a Větrná růžice. V té druhé soutěži si naši důchodci ověřili své znalosti o naší obci, a to z různých oblastí života – historie, současnosti, zeměpisných údajů atd. Velmi úspěšná byla výstava obrazů malířů amatérů, členů klubu důchodců. Byla hojně navštívena a také byla doplněna kresbami dětí základní školy i mateřských škol.

V roce 1988

Místní klub důchodců je v současné době neaktivnější organizací v naší obci. Jeho samospráva pod vedením předsedy Jaroslava Petra pracuje perfektně. Množství nejrůznějších akcí, které klubu důchodců i v letošním roce pro své členy připravil, bylo natolik přitažlivé, že se klubu dařilo do svých řad získat nové členy – nejmladší důchodce.

V roce 1991

V prosinci se členové klubu důchodců sešli ve své klubovně k oslavě jejího desítiletého trvání – byla otevřena 5. prosince 1981. Připravili si k této příležitosti pěkný program. Před tím, v době od 12. do 21. července uspořádal klub důchodců výstavu obrazů doplněnou o výšivky.

V roce 1995

I letos se oslavoval Den matek, jeho tradice byla obnovena, a to v obou mateřských školách a v klubu důchodců.

V roce 1997

Klub důchodců oslavil v letošním roce 25 let svého trvání. Na slavnostní schůzi k této příležitosti, konané 11. září v Kulturním domě v sousedním Hájově, důchodci bilancovali svou 25-letou bohatou činnost. Bohatou tombolu sponzorovali místní podnikatelé, o dobrou zábavu poskočení oficiální části schůze se postarala hudba pana Karla Žáka. Pan Žák také připravil slavnostní koncert, který se konal v pěkně květinami vyzdobené Janáčkově síni na Hukvaldech. Se členy klubu nacvičil několik písní, závěrem byl zazpíván sbor Ondráš, Ondráš. Jako host vystoupil pan Jiří Gřes – zpěv, a houslisté bratři Vyvalovi, rovněž z Fryčovic. Schůze se zúčastnili i zástupci obce, pan starosta Petr Sobotík a pan místostarosta Pavel Bernatský. ...

... pokračování na straně 15

Noc S Andersenem

2011

Stalo se již tradicí, že se naše škola zapojuje do celorepublikové akce Noc s Andersenem. Letošní noc jsme naplánovali na 25. března, tedy o týden dříve, než bylo oficiální datum nocování. Důvodem byla návštěva zajímavého hosta, který významně obohatil náš program. Ale vraťme se na úplný začátek. Už 7. března se na nástěnce na chodbě 1. stupně objevily texty z čertovských pohádek – „Peklo, peklo, peklíčko“ se stalo motivem hukvaldské Noci s Andersenem. Děti pilně četly a zpracovávaly úkoly, aby si, jak už to u čertů bývá, za službu v pekle vybraly odměnu. Tou nejžádanější byla přihláška k nocování. Při závěrečném počítání přihlášených jsme došli k číslu 46 účastníků.

Využili jsme krásného jarního počasí a po dlouhé době zrealizovali část programu venku. Malí spáči se vydali na obchůzku Hukvald a podle mapy hledali pečlivě ukryté

krabičky s částí pohádky. Cestou splnili 8 čertovských úkolů a za svitu rohů a baterek se vrátili do školy.

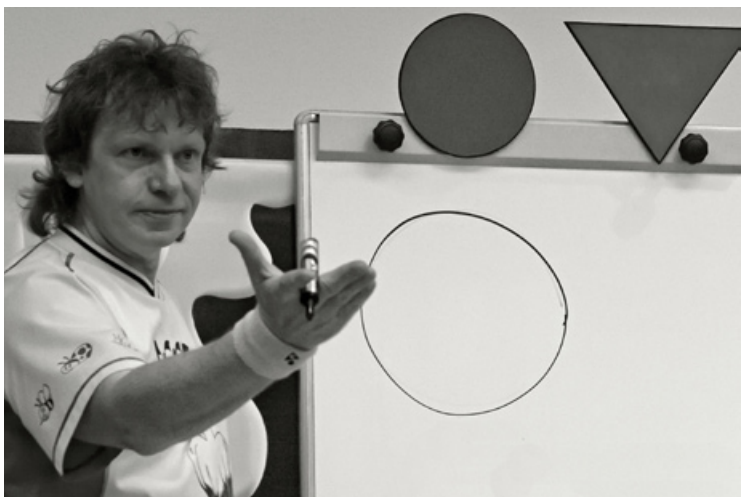
Jen chvíli trvalo, než uhasili hlad a žízeň po cestě. Čekal ně zlatý hřeb večera – malíř a ilustrátor Adolf Dudek, který si ve svém diáři našel čas pro naše děti a přijel za námi na besedu. Jeho bezprostřední chování a program nadchl děti i dospělé. Ukázal nám, jak je malování snadné a některé děti učil kreslit. Vše doplňoval vtipným komentářem, takže se budova školy téměř hodinu otrásla smíchem. Po představení ochotně věnoval svůj autogram do památníku, na ruku či na čelo každému zájemci – a fronta stála u jeho stolu opravdu dlouhá. Dnes nám pana Dudka připomíná obrázek na zdi vedle školní družiny, který nám namaloval tři týdny po úspěšné besedě.

V závěru večera skupinky dětí obdržely kód a rozeběhly se po škole hledat odpověď na

otázku, která zajišťovala vítězství a výhru v soutěži. Jako správní špióni doplňovali chybějící písmenka a četli pohádku, jejíž části našli při putování po obci. Vyhlášením vítězů a předáním cen Noc s Andersenem skončila. Ti menší zalezli do spacáků, někteří se ještě před spaním podívali na pohádku. Ráno po úklidu odešli spokojení účastníci domů.

Chtěla bych poděkovat učitelům 1. stupně včetně pí. družinářky, kteří program pro děti připravili a ochotně ve svém volném čase zrealizovali. Noc s Andersenem v Hukvaldech je další z akcí naší školy, která potvrzuje, že máme zájem o rozvoj našich žáků a věnujeme se jim i mimo vyučování. ■

Mgr. Lenka Stiborková

◀◀ Adolf Dudek, malíř/ilustrátor

Cesta do Nizozemska

... projekt Comenius

27. 4. 2011 a odlet do Nizozemska s projektem Comenius. V zavazadlech sbaleno několik maličností pro rodiny, které nás budou muset trpět celé tři dny a čtyři noci.

Po letu do Amsterdamu a dvou a půl hodinové cestě vlakem nás potěšilo vřelé uvítání našich rodinek. Můžeme vyprávět hned o několika zážitcích: pečení tradičních cookies, plavba po kanále v Amsterdamu, muzeum Vincenta van Gogha, ale i samotný pobyt v Nizozemsku.

Krásné domečky, čisto, zeleno a místo aut všude kola zajistilo to, že se nám tam moc líbilo.

Katka a Rošťa

Návštěva Sint Willibrordusschool v Bakelu

Hned po Velikonocích dva žáci naší školy a tři učitelé odjeli na další setkání v rámci projektu „Let's share our culture“ do Nizozemska. Hostitelem byla katolická škola v Bakelu. Tentokrát cestování nebylo nijak náročné. Vzhledem k tomu, že jsem zařizoval objednávku letenek téměř půl roku dopředu, povedla se mi skvělá věc: let z Ostravy do Amsterdamu (letišťe Schiphol) za cenu letu z Prahy. Takže jsme nasedli v Ostravě do letadla, následně přestoupili v Praze a

konečně dorazili do Amsterdamu. V Amsterdamu nás příjemně překvapila doprava. Z letiště v Amsterdamu se člověk jednoduše dostane do dalších měst v Nizozemsku. Prostě vejdete do příletové haly a odtamtud každých pár minut – přímo z letiště – odjíždějí vlaky do většiny nizozemských měst. Opravdu výborné a promyšlené řešení.

My jsme měli namířeno do Bakelu, který se nachází na jihu státu poblíž městečka Deurne. Takže jsme jeli vla-

kem do Eindhovenu, následně do Deurne a tam už nás vyzvedli naši hostitelé. Cesta trvala celkem něco přes 6 hodin, a to včetně přestupu a čekání na vlak či letadlo. Nizozemští učitelé pojali setkání opravdu velkolepě. Už několik týdnů před naším příjezdem připravovali děti a školu na návštěvu partnerských škol. Každá třída měla za úkol představit jednu z partnerských zemí. V „naší“ české třídě byly vlajky Česka, obrazně znázorněné nejdůležitější okamžiky historie naší země, Karlův most v Praze, hrad Hukvaldy na smartboard tabuli, překlad důležitých slov, ukázky českého jídla,

postavičky z pohádek (Krtek, Pan Tau, Pat a Mat), děti nám dokonce zazpívaly výbornou češtinou „Pec nám spadla“. Kdo je naučil správně přečíst česká slova, neprozradily. Na oplátku učitelé Křenkovi naučili děti tančit polku. Během celého setkání ve třídě, které bylo pojato jako den otevřených dveří, se tajemně procházela holčička převlečená za lišku – že by nenápadně znázorněný symbol Hukvald? Samozřejmě každá třída na jedničku představila „svou“ partnerskou zemi. Nizozemsko se prezentovalo skrze tulipány, větrné mlýny a společenské hry. Španělsko mělo ve třídě spoustu dobrě-

ho jídla a maketu Tenerife. U Řeků jsme mohli obdivovat úctyhodné kulturní památky a národní kroje. V italské třídě jsme ochutnali italské speciality a u Estonců udělaly děti obrovskou dřevěnou maketu hradu. V polské třídě jsme mohli vidět národní kroje, významné polské osobnosti a dokonce maketu koncentračního tábora v Osvětimi. Bylo velice zajímavé vidět, jak děti a učitelé v Nizozemsku vnímají země svých partnerů. Opravdu jsme byli tímto setkáním nadšeni. V programu byla ještě prohlídka školy, přednáška o vzdělávacím systému v Nizozemsku, ►►

... Pro mně osobně byl toto nezapomenutelný zážitek, protože na kole jsem jel naposledy na základní škole.

návštěva Amsterdamu, plavba lodí a dokonce 24 kilometrová jízda na kole. Pro mně osobně byl toto nezapomenutelný zážitek, protože na kole jsem jel naposledy na základní škole. Až mně přestanou bolet nohy, asi začnu o tomto dopravním prostředku vážně uvažovat ... Nakonec musím říct, že to bylo nejlépe připravené setkání v rámci projektu Comenius. Uvidíme, co předvedou kolegové ze Španělska. Na Tenerife do Santa Cruz pojedeme už v listopadu! ■

Dariusz Jędrzejski
koordinátor projektu

Rozhovor v Klubu seniorů

Hukvaldy

Proč chodíte do Klubu seniorů?

...zabavím se a je mi tu dobře...
 ...je tu pěkný program, přátelství, zábava...
 ...pije se tu, ale to tam nepište...
 ...chodíme na vycházky, já sama bych se nedostala do míst, která poznáváme, sama bych se tam těžko vypravila...

Jaký je váš nejsilnější zážitek, který vám členství v Klubu seniorů přinesl?

...pan Šlosar z Rychaltic tu slavil 80. narozeniny, to byl největší zážitek, protože mu zpívali, pak měl poděkování za to, co tu všechno prožil, zájezdy, které tu měl, no zkrátka, bylo to úžasné...
 ...zlatá svatba od Bujnošků...
 ...spoustu akcí...
 ...zájezdy...Hyundai a Nošovický pivovar...bylo tam úžasně čisto, je tam ohromná organizace práce, to bylo skvělé...pro návštěvníky, kteří tam prochází, mají vytýčené trasy, po kterých se velice dobře pohybuje a zároveň je vidět celá výroba...litovala jsem jen lidi, kteří u těch pásů dělají, ale pro návštěvníka je to určitě krásný pohled...čistota vzorová...kdo pracoval v Tatře, tak si dovede představit ten rozdíl...Tatra byl starý podnik, kde není tak čisto jako někde, kde je to moderní...lisovna v Tatře a lisovna na Hyundai se nedá vůbec srovnat...v pivovaru bylo taky tak čisto...v pivovaru se nám líbilo kvůli čistotě, ale i kvůli pivu...já mám ráda pivo ►►

Kdybyste si měli z pohledu zaměstnance vybrat, brali byste raději Tatru nebo Hyundai?

...já Tatru...Tatru...z nostalgie...

Chtěli byste se vrátit do práce?

...ani náhodou...

...jedině za podmínek, že by byly jiné...lidí je spousta, nemají práci, jsou nezaměstnaní a dělají za minimální mzdu...

...a jen slyší, však před branou je dost

...tak jak se chová zaměstnavatel vůči zaměstnanci, tak se potom chovají mladí vůči starým atd. ...jedno navazuje na druhé a dělá to jeden velký problém...

Myslíte si, že za vašeho mládí bylo úcty mezi lidmi víc?

...chování bylo jiné, mladých ke starší generaci bylo jiné... my jsme si nedokázali představit, že bychom rodiče v šedesáti odstavili do domova důchodců, prostě jsme se o ně postarali a byli jsme rádi, že nám pomáhali vychovávat naše děti, protože tam je ta návaznost, že žiju v rodině i s prarodiči a ty děti pak získávají zase vztah i k těm starším...dneska je pro vnoučata ztráta času navštěvovat prarodiče, mají doma počítač ne babičku a pak se společnost potýká s tím, jak vypěstovat vztah vnoučat k prarodičům...

Jak se vám žije v Depeesce?

...je to trochu z ruky, ještě že člověk může aspoň jet tím autobusem, ale autobus je dost drahý...měl by být blíž Hukvaldům, poště, obecnímu úřadu...dokud nohy slouží...každopádně, kdyby tu byl ještě jeden takový dům, tak se užíví...ale na Hukvaldech...

...perfektní...

...kdyby nám vybavili společenskou místnost...není tam kde sednout...posezení se pořád mění...jednou jsou lávky vpředu, jednou v zadu, je to jako u blbých...potřebovali bychom pořádné stolky...

Jaké máte koníčky, v důchodu máte víc času?

...já jsem ještě prozatím neměl čas se věno-

vat koníčkům, a když tak vyrazím někde na výlet...

...někde se projít, nějaká ta knížka...

...luštím křížovky...

...já se věnuji rodinnému domku, celkově tam mám dost práce, jsem sám, chodím do klubu, protože se tu s lidmi pobavím, vypijeme si, zazpíváme si a je to všecko v normě tady...jsme už důchodci, už čekáme jenom na to nejhorší...

...na to nejlepší, však nebudeš o ničem vědět...

...alkohol v malém množství neškodí...

...v těchto letech vám síla ubývá, takže abych stihla to, co chci, tzn. kolem domu, takže času na koníčky moc nezbyvá, přijdou vnoučata, a když už si myslíte, že jo, že máte všechno hotovo, tak vám přivezou na týden vnoučata a po návštěvě začínáte od začátku....

...kdo se umí k robotě postavit, tak má čas a může přijít do klubu, pobavit se tady, zazpívat si tady...

...jsou tu mezi námi úžasní zpěváci, skládají a zpívají lidem k výročí a člověka to doslova chytne za srdíčko, je to zkrátka kus umění, rádi sem chodíme, je nás tu na 40, takže každou chvíli má někdo výročí...

...máme tady pana Slívu, to si nedokážete představit, co ten dokáže na počítači vymyslet...různé soutěže, rébusy tolik práce... udělá soutěž, koupí bonbóny, kdo vyhraje, dostane pralinku...vše připravuje v počítači (pan Slíva: „napište tam, že kecá“), takže ten čas nemá...

Kdybyste se odsud museli odstěhovat, kam by to bylo?

...na hřbitov...

...do Rychaltic na faru...

...já se nebudu stěhovat nikde...

...já bych šel na jih, kde není taková zima jako u nás...Itálie, Francie, Řecko...to jsou jedinečné státy, kde se urodí, člověk doma zahradničí, zasadí něco a zmrzne mu to, pak ho to mrzí... ►►

...jsme už důchodci, už čekáme jenom na to nejhorší...

...na to nejlepší, však nebudeš o ničem vědět...

Kdybyste dostali peníze na cestu kamkoli na světě, kam byste jeli?

...já bych nejel nikde...

...já bych chtěl navštívit Kanadu, jel bych do provincie Alberta, kde bych se setkal s panem Dowlingem, který tu kdysi u nás pomáhal s rozvojem cestovního ruchu, pak bych navštívil Texas, kde jsou příbuzní, kteří se odsud kdysi odstěhovali, z Hukvald, z Lichnova...v Texasu žije plno krajanů...

...já bych jel do Vatikánu, tam se nekrade...

...do Francie, kvůli teplu a hlavně památek, no ale ta řeč...kdybych byla závislá na někom, kdo by mi pořád stál za zadkem, aby mi řekl to či ono, nebylo by to ono...

...už je léto, už se nám nikam nechce, radši doma... ■

... dokončení ze strany 3**V roce 1997**

Manželka premiéra, paní Livie Klausová navštívila naši obec, během své návštěvy si s paní Grygarovou v kuchyni klubu důchodců vyzkoušela pečení koláčků, které jí vždy tolik chutnají. Když je na Hukvaldech před léty poprvé okusila, prohlásila o nich, že mají duši. I když to páteční dopoledne (11. 4.) byla na chvíli přerušena dodávka elektřiny, všechno dobře dopadlo a paní Klausová si mohla výborné koláčky odvézt domů do Prahy. Koláčky byly samozřejmě i pro ostatní účastníky schůzky, naše kuchařky napekly i křupavé sýrové rohlíčky a klobásníky (bochánky s mletým masem).

V roce 2002

Klub seniorů oslavil 30. výročí svého trvání slavnostní schůzí ve víceúčelovém sále. Do bohaté tomboly, která byla její součástí, přispěli svými dary sponzoři z řad podnikatelů, také MS ODS a ZO KSČM.

V roce 2004

Mnoho aktivit má stále Klub seniorů, který nyní vede paní Marie Grygarová z Hukvald. Ke schůzkám využívali klubovnu v rodné škole Leoše Janáčka, kde se scházeli každý čtvrtek odpoledne. Klub pořádal zájezdy do ostravských divadel i poznávací zájezdy po vlasti.

V roce 2005

Stále činný je i Klub seniorů. Pravidelně se setkávají v klubovně. Pořádají přednášky – zdravotnické, o historii. Také pro své členy uspořádali několik zájezdů a i několik návštěv divadla. Navštěvují členy klubu, kteří již nemohou docházet na setkání do klubovny.

V roce 2007

Klub seniorů obdržel od Nadace manželů Livie a Václava Klausových v rámci projektu „Senioři komunikují“ osobní počítač v hodnotě 25 tis. Kč spolu se čtyřmi dvouhodinovými kurzy užívání a obsluhy počítače. Naši senioři tuto možnost přijali a počítač ve své klubovně začali využívat.

Při svých setkáních v klubovně mají obvyklý program. Byly to například ochutnávky výrobků studené kuchyně, v předvánoční době přehlídka domácího vánočního cukroví. Bývalo odpoledne hádanek i společné oslavy jubileí. Často si společně zpívali, pořádali vycházky, zájezdy, měli plno dalších aktivit. Obec jim na jejich činnost částečně přispěla. Senioři si ze svých akcí pořizují fotografie, vedou si kroniku.

V roce 2008

Klub seniorů. Jeho členové se pravidelně každý týden ve čtvrtek scházejí v klubovně. Na schůzky měli vždy připraven program – přednášky lékařek MUDr. Marcely Chalupové a MUDr. Marie Tomšíčkové, vyprávění pana Zdeňka Hubeňáka o nejrůznějších zajímavostech. Organizovány byly soutěže a kvízy, také ochutnávky dobrot připravených seniorkami. Vzájemně si přáli k narozeninám, společně pořádali vycházky – do obory, k Mločí studánce, do Ondříčkova mlýna v Dolním Sklenově. Vycházky připravují manželé Vondrovi. O Leoši Janáčkovi jim přišel povyprávět správce Janáčkova památníku pan Karel Dohnal. Klub seniorů má 113 členů, sedmičlenný výbor a 12 důvěrníků. Pro každý rok sestavují plán akcí, a to tak, aby uspokojili zájmy všech členů. ■

Z obecní kroniky zpracovala Karla Klečková

Názory žáků 4. ročníku

Důchodce je starší osoba nad 62 let. Pokud je to nutné nebo důchodce chce, bude bydlet v domově důchodců. Může také zůstat u své rodiny, která mu bude pomáhat. Někteří jsou slepí nebo mají zdravotní problémy. Také se mohou dožít mnoha let. Například má praprateta slavila před pár dny 90 let. V zimě mají důchodci největší problémy.

Důchodce je starý člověk, který nechodí do práce a je každý den doma. Důchodce hodně chodí a jezdí do obchodu. Často se taky dívá z okna a na televizi. Někdy chodí na procházky ven. Myslí, že v tuto dobu se chodí do důchodu v 70 letech.

... vstává v 6 hodin ráno a jde štípat a vozit dřevo a potom si sedne k notebooku a paří a paří...

Důchodce je nějaký pán nebo paní, kterým je víc než 50 let.

Důchodce je nějaký pán nebo paní, kterým je víc než 50 let. Můj děda je v důchodu, ale moc si to neužívá, má totiž psa, králíky a slepice, a tak se o ně musí starat. Důchodce má protézu, a proto musí jíst jen rozmixovaná jídla.

TÉMA:

„Kdo je důchodce a co dělá?“

Důchodce je starý člověk. Někteří bydlí v DPS, protože se o ně nemá kdo starat. Z člověka se stává důchodce, když zestárne. Většinou spí nebo leží. Mamka s tatškou pořád plánují věci, až když budou starší.

Důchodce je podle mě babička nebo dědeček, kteří mají přes 65 roků. Důchodci pořád sedí doma nebo lítají po doktorech a lékařích. Můj děda je v důchodu 1 rok, má 73 let a je moc čiperný. Každý den vstává v 6 hodin ráno a jde štípat a vozit dřevo a potom si sedne k notebooku a paří a paří, až se z něho kouří.

Důchodce je ten, kdo je už starý anebo už nemůže chodit. Důchodci musí o svoje tělo pečovat, protože kdyby jedli pořád řízky, tak by mohli dostat záchvat srdce a v tu chvíli by umřeli. A proto lidé, co jsou v důchodu, tak o sebe asi pečují.

Důchodce je starší člověk, který už nechodí do práce. Z člověka se stane důchodce, až dosáhne nějakého věku. Někteří důchodci jsou hodní a někteří brečí. Můj děda jí každé ráno a večer léky. Je ale pořád legrační a srandovní. ■

... Důchodci musí o svoje tělo pečovat, protože kdyby jedli pořád řízky, tak by mohli dostat záchvat srdce ...

Včelařská osmdesátka

V sobotu 2. dubna 2011 si rychaltičtí včelaři připomněli 80 let od založení své organizace. Zahájení oslav proběhlo na rychaltickém hřbitově u hrobu zakladatele př. Češka Rokose, kde byl po krátké vzpomínce položen děkvný věnec medové barvy s číslicí osmdesát. Na jedné stuze byl nápis „Od ZO ČSV Rychaltice“ a na druhé „Od obce Hukvaldy“. Následovalo společné fotografování, načež se zúčastnění členové a hosté přemístili do podkrovního Společenského centra.

Zde proběhla řádná výroční schůze, během níž bylo mimo jiné vzpomenu to na sedmdesát zesnulých bývalých členů a členek. Za kozlovické včelaře pozdravil přítomné př. RNDr. Stanislav Ulčák, který jako pozornost předal předsedovi krásně zdobený medový perník, na němž byla vymalovaná velká včela na buňce včelího plástu s nápisem 80 ČSV Rychaltice. Za fryčovické včelaře vystoupil se srdečným pozdravem př. Vítězslav Havlík. Na závěr schůze byla na velké plátno promítnuta fotogalerie bývalých předsedů ZO ČSV a také snímky ze současnosti. Po chutném obědě následovala přednáška př. Radomíra

Hykla, zaměřená zejména na tlumení výskytu roztoče varroa ve včelstvech. Poděkování za bohatou fotodokumentaci celé akce zasluží př. Stanislav Gelnar.

V neděli 3. dubna byla za zesnulé včelaře sloužena v kostele sv. Mikuláše mše svatá. Téhož dne dopoledne na zasedání OV ČSV v Chlebovicích bylo naší organizaci uděleno „Čestné uznání za záslužnou práci pro rozvoj včelařství“. Celkově je možno program oslav hodnotit jako skromný, ale důstojný a dle mého názoru v rámci možností dobře připravený. ■

Petr Bujnoch

Důchodová reforma v ČR (návrhy)

Zabezpečení ve stáří, v případě invalidity a při úmrtí živitele zajišťuje systém důchodového pojištění, ten ale už několik let potřebuje změny. Proto se již dlouho mluví o reformě důchodového systému jako o velmi důležité.

Proč je nutná změna?

Současný důchodový systém nedokáže čelit dopadům demografického vývoje, kterými jsou především:

- **prodlužující se střední délka života**

- **růst podílu starších osob na celkové populaci** (podíl osob starších 60 let by se měl v následujících 50 letech zvýšit ze současných 20 % na více než 35 %)

- **růst počtu důchodců při současném poklesu počtu ekonomicky aktivních.**

Základní data k reformě penzí

- 2 260 032 starobních důchodců

- 2 819 093 všech důchodců (starobní, invalidní, pozůstalostní)

- 3 446 767 celkový počet vyplácených důchodů (jeden důchodce může pobírat dva i tři různé důchody)

- 5 011 797 poplatníků pojistného - ti platí penze současným důchodcům

- 2,22 počet poplatníků na jednoho starobního důchodce

- 10 101,- Kč průměrná výše starobního důchodu

- 11 216,- Kč průměrná výše starobního důchodu u mužů

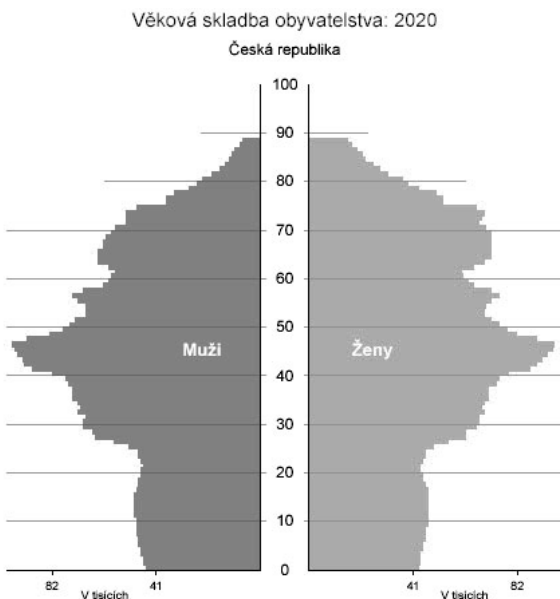
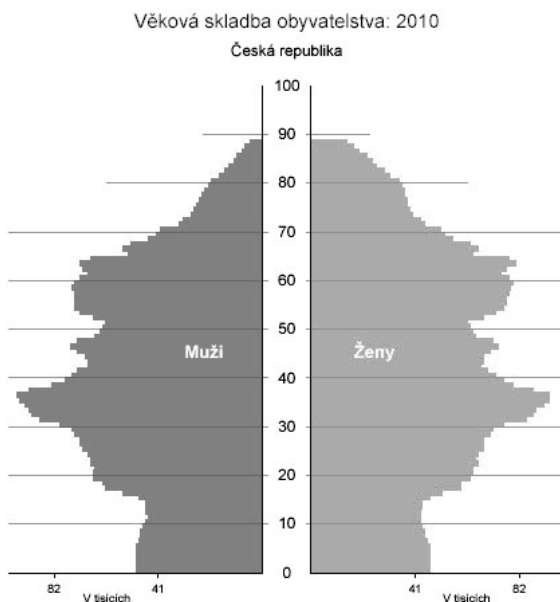
- 9 178,- Kč průměrná výše starobního důchodu u žen

- osoby v postproduktivním věku - lidé starší 65 let, jejich počet je však nižší než počet důchodců, neboť do penze se odchází dříve

- naděje dožití - kolik let prožije osoba od určitého věku do smrti (např. kolik let stráví v důchodu).

Pramen dat: ČSSZ, data ke konci r. 2010

Základní důchodové pojištění je především v důsledku očekávaného demografického vývoje dlouhodobě finančně neudržitelné.

Věková skladba obyvatelstva: 2030

Česká republika

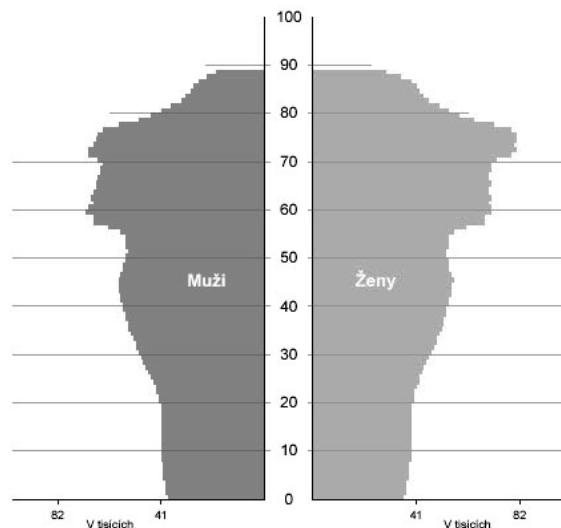
Věková skladba obyvatelstva: 2040

Česká republika

Věková skladba obyvatelstva: 2050

Česká republika

Důchodová reforma ve třech etapách

První etapa - změna parametrických změn základního důchodového pojištění

Druhá etapa - změna financování základního důchodového pojištění a soukromých důchodů (penzijní připojištění, životní pojištění).

Třetí etapa - možnost volby pojištěnců částečně se vyvázat ze základního důchodového systému do soukromého systému

Jaké jsou nejdůležitější změny?

U pojištěnců **narozených po roce 1968** činí důchodový věk 65 let, tentýž věk platí i pro ženy s jedním dítětem, u žen s více dětmi se důchodový věk pohybuje od 62 do 64 let.

Potřebná doba pojištění pro nárok na starobní důchod se zvyšuje postupně až na **35 let pojištění** (včetně náhradních dob pojištění).

Výdělečná činnost bude více zvýhodněna.

Doba studia, kterou pojištěnec získal po 31. prosinci 2009, se do náhradní doby pojištění pro nárok na starobní důchod nebude započítávat.

Byla zavedena **třístupňová invalidita** podle procentního poklesu pracovní schopnosti.

II. etapa

Vedle veřejného základního důchodového pojištění existuje jako součást důchodového systému dobrovolné penzijní připojištění se státním příspěvkem a dále produkty komerčních pojišťoven, zejména životního pojištění (tzv. „soukromé důchody“). Změny v základním důchodovém pojištění budou ve II. etapě důchodové reformy doplněny o opatření v oblasti soukromých důchodů. Opatření by měla zejména vytvořit další motivace pro účast v doplňkovém připojištění (spoření) na stáří, zprůhlednit systém pro účastníky.

Klíčový je v tomto nový **zákon o penzijním spoření**, který předpokládá tyto změny:

Minimální výše příspěvku bude **100,- Kč**.

Minimální státní příspěvek 50,- Kč se bude pojit s vkladem 300,- Kč.

Nebude se mluvit o penzijních fondech, ale **penzijních společnostech**.

Zaměstnavatel nebude moci ovlivňovat zaměstnance při výběru penzijní společnosti.

Penzijní společnost bude moci účtovat **poplatek za převod prostředků k jiné penzijní společnosti**.

Účastník si bude moci vybrat mezi povinným **konzervativním**, povinným **smíšeným** a povinným **dynamickým** fondem.

Dojde k oddělení majetku akcionářů a klientů.

III. etapa

V rámci III. etapy důchodové reformy bude řešena **diversifikace zdrojů pro příjmy ve stáří s možností částečné volby pojištěnců k vyvázání se (opt – out) ze základního důchodového pojištění do soukromého systému**.

Pojištěncům bude dána možnost volby, zda jejich důchod bude plynout pouze ze základního důchodového pojištění nebo částečně i ze spořicího pilíře důchodového systému.

Pojištěnci by si tedy nevolili, zda budou či nebudou platit příspěvky na důchodové pojištění, ale pouze jaké budou zdroje financování jejich budoucích důchodů. ■

Zpracoval Ing. Miroslav Kraus, produkt manažer společnosti Finanční servis, s. r. o.

Galerie Hukvaldy

Po delší době, kdy byla galerie spadající pod Informační centrum na Hukvaldech uzavřena kvůli rozhodování o jeho budoucnosti, jsme mohli navštívit dne 28. 4. 2011 první vernisáž po znovutevření prostor. Já osobně jsem jako nový provozovatel netrpělivě

čekal na první návštěvníky s určitou obavou, která se dostavuje vždy, když je něco poprvé. A já jsem těch poprvé měl ten den více. První spolupráce s panem Petrem Pivodou z Galerie Beseda, první spolupráce s vystavujícím fotografem Jakubem Kotasem a v neposlední řadě také první zkušenosti jak s instalací, tak s průběhem celé výstavy. Jako Galerie Hukvaldy jsme se, musím říct, na tento první den připravili velice důkladně a i proto nenastaly žádné komplikace ani problémy. Již mezi prvními návštěvníky se objevovaly pozitivní reakce nejen nad dílem pana Kotase, což se vzhledem k jeho bohatým zkušenostem s fotografií dalo čekat, ale také nad novým interiérem celé galerie, která prošla před vernisáží rekonstrukcí. Těchto návštěvníků přibývalo a věřte či ne, počet pozorovatelů se zastavil až na rekordní sedmdesátce. Nejen toto číslo přispělo ke spokojenosti již zmiňované trojice, tedy mě, Petra Pivody a Jakuba Kotase. Doufám, že nás při příští akci opět takto mile překvapíte. ■

Václav Holub

Výstava Jakuba Kotase nám přibližuje krásy USA prostřednictvím jeho velkoformátových fotografií a trvá do 30. 5. 2011. Je přístupná denně a to v sobotu a neděli od 8:00 do 16:00 a ve všední dny od 9:00 do 17:00. ■

Plánované výstavy:

2. 6. – 20. 7. 2011

Jiří Kuděla

- Hlavy - Obrazy

22. 7. – 13. 8. 2011

Jan Melena

- Biohazard - Obrazy

TJ SOKOL HUKVALDY ODBOR KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ

10. Společenský večírek 16. dubna 2011

K tradičním jarním akcím turistů patří i turistický večírek, pořádaný letos v sobotu 2. dubna. Jedná se o neformální společenské setkání s živou hudbou a nechybí ani tombola, která byla hodnotná díky štedrým darům od podnikatelů, živnostníků, umělců a místních občanů. Moc jim za to děkujeme. Příprava na 10. ročník této akce začala s dlouhým předstihem. Nejdříve bylo nutné zhotovit stylizovanou pozvánku s nezbytným perníčkem, kterým chceme potěšit naše příznivce, dále zajistit věcné dary, obsluhu baru, vína, piva, večeří atd. Pro zpestření 10. ročníku probíhala o přestávkách v sálu videoprojekce, která se ukázala jako dobrý počin. Přítomní tak mohli shlédnout fotky z akcí KČT před 15 lety až po současnost. Večírkem se zúčastnilo 120 lidí. K tanci a poslechu nám opět hrála skupina Nautilus. V předšálí se účastníci mohli občerstvit a posilnit u příjemné obsluhy. Poděkování patří všem, kdo se podíleli na přípravě a zdárném průběhu našeho 10. turistického večírku. ■

12. ročník pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce„

Poslední sobotu v březnu 2011 se uskutečnil 12. ročník turistického pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce“. Nebudeme přehánět, když budeme psát o tradiční akci hukvaldských turistů. Na letošní start od oborní brány přišlo na 91 turistů. Jen hrstka z nich vyšla i na hrad

Hukvaldy a poté všichni prošli oborou, aby u ohrady na konci obory obdivovali statné divočáky, kterým jsme věnovali pár laskomin (mrkev, kukuřice). Odtamtud jsme se vydali na nejvyšší vrchol obory Kazničov (601 m n. m.). Ještě než jsme došli na Kazničov, pokochali jsme se výhledy z obory pod majákem na Mniší, Kopřivnici, Štamberk a část Beskyd. Na Kazničově jsme

udělali nezbytné foto všech 91 zúčastněných turistů a pokračovali jsme přes Palesky, kde jsme u brány museli podat zvýšený sportovní výkon v podobě překonání zavřené oborní brány. Vše dopadlo dobře, takže jsme vyrazili přes Sklenovskou hůrku na Fojtovy vrchy (424 m n. m.). Z vrcholu vidíme jako na dlani město Příbor i celé Ostravsko, lázně Klimkovice, na jihu pak Pal-kovické hůrky, Oderské vrchy a Nízký Jeseník, Ondřejník a hřeben Radhoště. Je to také jeden z mála vrcholů, kdy je při dobré viditelnosti možno dohlédnout jak na Lysou horu na straně jedné, tak Praděd na

straně druhé. Pro milovníky paraglidingu je to ideální kopeček pro začátečnické pokusy v tomto sportu. Hukvaldský hrad a obec Hukvaldy jsou z této lokality pěkné a určité stálo za to sem při této akci vystoupat. Snad v nejbližší době bude tento vrchol i ozdoben krásnou zvoničkou, kterou dokončuje pan Návrat z Hukvald (člen KČT Hukvaldy), aby sloužila k potěše široké veřejnosti. Tímto patří poděkování i panu Větrilovi, který souhlasil s umístěním budoucí zvoničky na vrcholu. Přes Vápenky docházíme k restauraci U Richarda, sponzora této akce, kde dostali všichni

účastníci jeden nápoj zdarma. Z důvodu deštivého počasí dále pokračovalo jen asi 20 turistů, a to přes přední Babí horu, Babí horu a zadní Babí horu do cíle pochodu, tedy na Koupaliště, kde proběhlo zhodnocení této akce. ■

*Za odbor KČT Hukvaldy
Slávek Koval*

Co jsou pro mne Velikonoce

Velikonoce jsou křesťanským svátkem podobně jako Vánoce. Samozřejmě se mezi nimi najdou rozdíly. Vánoce se slaví na počest narození Ježíše Krista, zatímco Velikonoce jsou svátkem, kdy si připomínáme jeho ukřižování.

Dnes Velikonoce slavíme tak, že si chlapci natrhají vrbové proutí a z toho splétají tzv. tatary. Nebo si jednoduše utrhnou větvičku z jalovce. Dívky zatím malují vajíčka – kraslice nebo snadno ozdobí vajíčka košílkami – igelitovými obaly s obrázky, které se ve vařící vodě na vajíčko přilepí.

Na Velikonoční pondělí chodí kluci vyšlehat dívky svými tatary nebo jalovci, při tom říkají velikonoční říkadla. Nejznámější je Hody, hody, doprovody, dejte vejce malované.... Holky jim za odměnu podarují kraslice, můžou jim také dát nějaké sladkosti.

Já Velikonoce slavím právě tak. ■

Bára Sedlářová, žákyně 4. roč.

ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy – Škola udržitelného rozvoje

Na podzim loňského roku jsme se dozvěděli od Klubu ekologické výchovy o možnosti udělení titulu „Škola udržitelného rozvoje“. O tento titul se může ucházet škola, která je členem Klubu ekologické výchovy Praha a navíc je aktivní v oblasti ekologické výchovy a ekologie komplexně. Pro získání titulu jsme vyplnili dotazník. Do něho jsme zaznamenali veškeré ekologické aktivity, jimž se škola věnuje, a sami jsme byli překvapeni jejich rozsahem. Množství naší práce a aktivit pak ocenili i v Klubu ekologické výchovy.

V únoru letošního roku byl škole na MŠMT slavnostně udělen titul „Škola udržitelného rozvoje 1. stupně“ (první stupeň je stupeň nejvyšší) na dobu tří let. ■

Projekt Envigame – dostáváme se do finále

Práce na úkolech projektu Envigame se pomalu blíží k úspěšnému konci. Do konce března všichni žáci zvládli úkoly z 2. levelu (druhé úrovně) a pustili se do úkolů 3., posledního levelu. V této úrovni zpracují množství získaných vědomostí a hlavně bohatý fotografický materiál. V uplynulých dnech tak již každý tým sestavil informační leták o své práci a hlavně žáci vyrobili plakáty. Z nich vznikla malá výstava na chodbě druhého stupně. Výstava prezentuje krásu ekosystémů, přírody Hukvald. K výstavě žáci vytvořili také pozvánky a o dosavadní práci na projektu napsali články na školní webové stránky (www.zshukvaldy.cz). V současné době se postupně natáčejí krátká videa o divoké kráse přírody na Hukvaldech, každý tým využívá nasbírané fotografie k vyzdobení vlastních kalendářů. Také probíhá poslední pozorování a fotografování vybraných stromů. Musíme přiznat, že je již na všech znát únava. Všem proto přejeme hodně sil a výdrže... ■

RNDr. Hana Piskořová

Pro výchovu našich dětí (1. část)

Rychlost s jakou probíhaly změny ve společnosti za posledních dvacet let je obrovská. Tento překotný vývoj na nás všechny klade vysoké nároky. Zvýšila se zodpovědnost každého z nás za sebe, svoji rodinu. V záplavě informací, které nás obklopují a trvalého nedostatku času je mnohdy velmi obtížné se orientovat a vybrat si pro sebe to pravé.

Předkládám vybrané a zkrácené části z přednášek PhDr. Jana Svobody, který působí jako pedagog na katedře pedagogické a školní psychologie Pedagogické fakulty Ostravské univerzity a je celostátně uznávaným odborníkem na problematiku výchovy dětí. Tyto přednášky pro rodiče a učitele se uskutečnily postupně na základních školách Hukvaldy, Fryčovice a Brušperk. Všichni zúčastnění hodnotili přednášky velmi pozitivně. Bohužel na přednášce v naší škole bylo více zájemců z jiných obcí, jak našich rodičů.

Základní sociální potřeby.

Sociální potřeby a jejich naplnění nemají přímý vliv na vitální funkce lidského organismu, ale vše ostatní výrazně ovlivňují. Patří k hlubokým a často skrytým zdrojům chování a jednání všech lidských jedinců. Pro děti ve svém vývoji jsou obzvláště důležité a formují jejich vývoj po všech stránkách.

Sociální potřeby dělíme na:

- potřebu místa,
- potřebu bezpečí,
- potřebu podnětu, péče a výživy,
- potřebu podpory a opory,
- potřebu stanovení limitů.

Potřeba místa.

Vzniká ještě v době **před narozením**, kdy plod již má definováno své místo. A to:

- **fyzicky** (místo v děloze),
- **psychicky a vztahově** (matka s dítětem komunikuje, dítě komunikuje s matkou, prožívá její stavy, nálady, stresy),
- **metapsychicky** (matka žije v určitém společenství, rodině, známí atd. a toto vše na dítě působí).

Toto je po narození jen rozšiřováno na „**vlastnění**“. Dítě má své místo v rodině fyzicky (**postýlka, místo u stolu, „jeho hrníček“ atd.**), má své místo vztahově psychicky – stále přes matku, případně jinou pečující osobu, později také díky ostatním osobám, žijícím v přímé blízkosti a osobám návazným. Metapsychická úroveň je pak dána rituály a stereotypy, rodinnými zvyklostmi, zvyklostmi celého společenství, což posiluje integritu jedince.

Dostatek plnění těchto potřeb potom formuluje vývoj dítěte ve směru k vlastní integritě. Pokud tedy je dítěti umožňováno od nejútlejšího věku **jeho místo u stolu, jeho hrníček, jeho místo na spaní, nemá v pozdějším věku dítě problém s tím, kdo jsem já a vede to přirozeně k samostatnosti v rozhodování.**

Při **nástupu do předškolního zařízení** dochází nutně ke konfrontaci – protože normy školky jsou jiné než normy rodinné. Dítě v novém prostředí potřebuje prokázat svou osobní integritu, je motivováno k činnostem, vedoucím k zajištění prostoru – nasycení potřeby místa a to na všech úrovních. Také zde potřebuje „svůj fyzický prostor“ (postýlka) psychickou vazbu (vztah k paní učitelce) a setká se s metapsychickou úrovní – ve formě řádu a chodu předškolního zařízení.

Totéž lidského jedince čeká při **nástupu do základní školy**. Zde má „svou lavici“, „svou paní učitelku a spolužáky“ a také „svou školu s jejím řádem“. **Jen situace je stále komplikovanější**, protože také ostatní děti jsou aktivnější, sjednávání „pořádku“ autoritou je méně naléhavé. Pak dítě, kterému z rodiny **chybí dostatek svého místa**, začíná být motivováno k chování a jednání, které k zajištění místa vede. Jeho aktivity potom často nejsou školou chápány jako adekvátní.

Typická je ochrana fyzického prostoru - lavice. Žák je schopen fyzicky napadat jakéhokoliv narušitele, stěžovat si paní učitelce, že jeho prostor je narušován a podobně. **Formy reakcí a jejich intenzita bývá přímo úměrná uspokojením této potřeby v domácím prostředí** – čím kvalitněji je doma potřeba nasycena, tím větší tolerance je dítě schopno v prostředí školy, čím je potřeba doma uspokojena méně, tím je také menší tolerance žáka, jeho reakce jsou prudké, často až agresivní. Primární motivací tato agrese však rozhodně není „špatná povaha žáka“, ale bytostná obava, že nebude mít svůj prostor, nebude nasycena jedna z nejdůležitějších sociálních potřeb.

Praktickým důkazem jsou potíže vznikající u žáků šestých tříd, kteří velmi často popisují své lavice, mají potřebu „**udělat svou značku**“ kdekoli ve škole – pokud k ní mají vztah. Jde o důsledek častějšího stěhování do odborných učeben. Žáci tak ztrácejí kontrolu nad „svým místem“, svou třídou, proto si je označují, obdobně jako si teritorium označují i jiné živočišné druhy. (Do stejné kategorie patří plivání, grafity a další činnosti, které nazýváme nežádoucí, „devastující zařízení školy“).

Vážným problémem je chování a jednání žáka, který nemá v domácím prostředí dostatečně nasycenou potřebu místa, když zjistí, že ani ve školním prostředí „své místo“ neudrží. Reaguje

tak, že **je začne likvidovat**. Tento mechanismus znají především pracovníci dětských domovů – pokud se má dítě stěhovat do jiné výchovné skupiny a nese toto nelibě (nebylo to přímo jeho přání) velmi často začne své původní místo agresivně devastovat. Možná jde o pozůstatek chování nutného v ranných vývojových stádiích vývoje člověka, kdy bylo třeba „zahladit stopy“ po opuštění prostoru, ve kterém skupina pobývala. A naopak, pokud je „získán“ nějaký prostor, je tendence „nechat zde svou značku“. Tak jako horolezci často nosí vlaječky na vrcholy hor aby „si je označili“, znají kriminalisté praktiky zlodějů, kteří se často ve vykradeném prostoru vymočí, případně zde defekují, zanechají exkrementy a nejlépe v „zakázaném prostoru“, tedy v posteli a podobně.

Z výše uvedeného vyplývá, že nedostatečná nasycenost sociální potřeby místa je často příčinou k chování a jednání, u kterého jen těžko hledáme motivaci – jde přitom o základní sociální potřebu, snahu ji dosytit, případně se vyrovnat s tím, že ji dosytit nelze. Chování a jednání je důsledkem staršího vzorce, asociačního řetězce. Proto bývá reakce často intenzivnější, než by odpovídala realitě dané situace.

Potřeba bezpečí

Pojem bezpečí je abstraktní, každý lidský jedinec má o něm vlastní představu, vycházející z osobních zkušeností. Shoda může být jen ve tvrzení, že bezpečně se cítíme tam, kde nejsme ohrožováni vnějším prostředím ani svými vnitřními pohnutkami.

Základ prožitku naplněnosti potřeby bezpečí vzniká hlavně v době od narození po dobu dětství. (Předpokládá se, že tomu je i v době těhotenství, ale toto nebylo zatím jednoznačně prokázáno). V každém případě lidský jedinec vyrůstá a v dětství vyrůstal v prostředí, ve kterém se potřeboval orientovat, porozumět mu, naučit se v něm pohybovat.

Pokud prostředí v rodině bylo méně bezpečné až nebezpečné, nicméně pro daného jedince „bylo normální“ (což je běžná a logická odpověď v dotaznících) lze očekávat již v prostředí základní školy trojí typ reagování:

- První možnost je, že **jedinec kolem sebe vytváří nebezpečné prostředí**. Tedy prostředí, které zná, ve kterém je zvyklý se pohybovat. Ostatní pak jeho chování odečítají jako nebezpečné (agresivní, vulgární, neurvalé, drzé atd.), přičemž onen jedinec vůbec nechápe, o čem ostatní hovoří. Naopak prostředí obecně bezpečné je pro něj prostředím neznámým, které přijímá jako znejišťující, proto se nevědomě i vědomě snaží je změnit.

- Druhou možností je, že **projevy jedince jsou utlumené**. Jedná se o důsledek nebezpečného prostředí, ve kterém bylo navíc pociťováno značné napětí. Obranný mechanismus takového dítěte vytvořil modely chování a jednání „**jak být nepozorován**“, jak v takových situacích „být nepovšimnut.“ Projevem v základní škole jde o žáky označované učiteli za „neslané, nemastné“,

prospěchově často měnící, aktivně se neprojevují, spíše jen plní zadané úkoly. Třídní kolektiv je považuje spíše za svérázné, nemá na ně jednoznačný názor, spíše je toleruje. Ačkoliv jde často o jedince velmi vnímavé, kvalitně odečítající vztahy ve třídě, pohodu i napětí, vnějším projevem nijak nereagují. Učitelé se je často snaží vyprovokovat k činnosti, protože **správně tuší nevyužitý potenciál**. Ale to se nedaří, takový žák má dostatek zkušeností z rodinného prostředí a na i dobře míněné provokace vnějším projevem nereaguje. **Vnitřně však často prožívá velmi nepříjemné stavy, které pak mohou vyústit ve zkrat až na úrovni trestného činu.** Je velmi důležité v kolektivu třídy tyto jedince umět rozpoznat. Chovat se k nim přátelsky, změny oznamovat hodně dopředu, pokud je to možné, neměnit pravidla. Pak jsou spokojeni a dokáží se alespoň částečně otevřít, najít cestu k učiteli, prožívat důvěru a více se projevovat.

- Třetí možností jsou **věcní stěžovatelé**. Kompromisem mezi oběma výše uvedenými typy jsou žáci, kteří neustále upozorňují učitele na odchylky v jeho tvrzeních, upozorňují na školní řád, zaběhlá pravidla, odvolávají se na dohodnuté. V původní rodině nedosycená potřeba bezpečí je tedy projevována **ulpíváním na pravidlech**, na stanovených normách, které mají bezpečí zajišťovat. Tito žáci nejsou učiteli oblíbenými, protože komplikují operativní rozhodování, jejich výroky dokáže často díl třídního kolektivu využívat a zneužívat. S takovým jednáním ale náš jedinec nemá nic společného. Jeho ulpívání na dohodnutých principech má zcela jiný základ – **hledání bezpečí**.

Nedostatečně syčená potřeba bezpečí má tedy své projevy. Učitel profesionál by měl dokázat odečíst a z dialogů, případně materiálů, které má o žácích k dispozici vyčíst, zda jde skutečně o jedince pocházejícího z méně bezpečného prostředí a zaujmout k němu adekvátní profesionální postoj, volit adekvátní pedagogický přístup, chápat jeho motivaci k jednání a chování, které nemusí korespondovat s cíli vyučujícího.

Další sociální potřeby budou uvedeny v příštím čísle. ■

Zdroje:

<http://www.osu.cz/fpd/kpe/index.php?idc=18992>, SVOBODA, Jan. Skripta.

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Psychologie>

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Dne 30. června 2011 končí zapisování dětí do cestovních dokladů rodičů

V souvislosti s novelou zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o cestovních dokladech) končí dnem 30. 6. 2011 možnost zapisování dětí (občanů České republiky) ve věku do 10 let do cestovních pasů rodičů, přičemž děti, které jsou zapsány v cestovním dokladu rodiče, mohou společně s rodičem cestovat do zahraničí na základě tohoto zápisu do 26. 6. 2012. Poté budou moci cestovat do zahraničí děti pouze s vlastním cestovním dokladem.

Pokud byl zápis dítěte do cestovního dokladu rodiče proveden do 31. 8. 2006, smí tento občan vycestovat s rodičem, v jehož cestovním dokladu je zapsán, do věku 15 let. Byl-li zápis dítěte proveden později, smí dítě vycestovat společně s rodičem, v jehož dokladu je zapsáno, do dovršení věku 10 let.

Vzhledem k tomu, že některé státy vyžadují vlastní cestovní doklad pro dítě již v současné době, doporučujeme rodičům, aby si tyto informace včas ověřili na zastupitelském úřadě státu, do kterého mají v úmyslu vycestovat.

O provedení zápisu dítěte mladšího 10 let mohou rodiče požádat prostřednictvím kteréhokoliv matričního úřadu na území České republiky, jsou-li držitelé cestovních pasů bez strojově čitelných údajů nebo cestovních pasů se strojově čitelnými údaji. Rodiče, kterým byl vydán cestovní pas se strojově čitelnými údaji a nosičem dat s biometrickými údaji (tzv. E-pas, který je vydáván od 1. 9. 2006), mohou požádat o zapsání údajů o jejich dítěti pouze na obecním úřadě obce s rozšířenou působností dle místa jejich trvalého pobytu.

Občanům s trvalým pobytem ve Frýdku-Místku a přilehlých obcích náležejících do správního obvodu tohoto úřadu, provádí zápisy údajů o dětech mladších 10 let pracovníce oddělení evidence obyvatel, občanských průkazů a cestovních dokladů, odboru vnitřních věcí Magistrátu města Frýdku-Místku, na pracovišti v Místku, ul. Palackého 115, II. NP, a to v úředních hodinách (pondělí a středa 8:00 – 11:30 hod., 12:15 – 17:00 hod.; čtvrtek 8:00 – 11:30 hod., 12:15 – 15:00 hod.). Zápisy provádějí zpravidla na počkání.

Bližší informace získáte přímo na výše uvedeném pracovišti nebo telefonicky (tel. 558 609 455, 558 609 458). ■

Marta Sobotíková, matrika

Statistický přehled kriminality, přestupků spadajících pod obec Hukvaldy za období: 01.01.2011 - 31.03.2011

I. Evidováno celkem 11 trestných činů-přečinů

- Trestné činy proti majetku: 9 případů
 - krádeže vloupáním do motorových vozidel: 2
 - krádeže vloupáním do objektů rodinných domů, státních budov, živnostenských objektů: 3
 - krádeže prosté: 3
 - poškození cizí věci: 1
- Trestné činy proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství: 1 (pomluva)
- Trestné činy proti rodině a dětem: 1 (zanedbání povinné výživy)

II. Statistický přehled případů na úseku přestupkového zákona

evidováno celkem 15 přestupků

- přestupky proti majetku: 5
- přestupky proti občanskému soužití: 8
- přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích: 2

Chraňte svůj majetek!

Policisté z Obvodního oddělení policie České republiky v Palkovicích by rádi touto cestou upozornili všechny občany obce Hukvaldy a okolních obcí na vzrůstající počet krádeží. Především v posledním období, a to vzhledem k příznivému jarnímu počasí dochází ke krádežím různé zahradní techniky, kterou lidé ponechávají na polích a zahradách bez zabezpečení. Rovněž stoupá počet zaznamenaných případů krádeží pohonných hmot, kdy jsou lapkové motivování aktuální cenou pohonných hmot na českém trhu. Proto nenechávejte svůj majetek bez dozoru a zabezpečení, a také se pokuste v nádržích svých vozidel ponechat minimum pohonných hmot. Každý občan, svým odpovědným přístupem, může předejít vzniku zbytečné škody.

Řidiči pozor!

S příchodem jara výrazně stoupá počet účastníků silničního provozu. V tomto ohledu je třeba upozornit především na zvýšený počet cyklistů na našich silnicích. Rádi bychom tímto vyzvali

všechny řidiče, aby dbali nejen své bezpečnosti, ale také bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu, především cyklistů. Řidiči, dodržujte proto povolenou rychlost v našich obcích a dbejte zvýšené opatrnosti v úsecích se zvýšeným výskytem osob, tedy v okolí základních škol a v blízkosti center obcí. Bezpečná jízda rovná se bezpečné Hukvaldy! ■

*prap. Mgr. Ondřej Plečka
preventista*

Informace obecní knihovny při ZŠ a MŠ Leoše Janáčka Hukvaldy

Provoz obecní knihovny:

Úterý 11.00 – 19.00 hod.
Středa 12.00 – 19.00 hod.

Vážení spoluobčané,

k provozní době knihovny uvádím několik informací, které Vás snad zaujmou. Počet registrovaných dospělých čtenářů včetně mládeže do 15-ti let každoročně stoupá. To mě velice těší.

Jsou však mezi námi starousedlíky občané, kteří našli v naší obci nový domov. Ráda Vás v naší knihovně uvítám.

Knižní fond je každoročně doplňován novými knižními tituly. Na pestrosti výpůjček se podílí také Městská knihovna Brušperk. Z regionálního fondu nám v průběhu roku zapůjčuje 150 knižních svazků, které v daném termínu vracíme k výměně. K výpůjčkám knih nabízíme také časopisy. K těm nejžádanějším patří kromě týdeníku Vlasta a Květy také časopisy History, Epocha, Enigma a mnoho dalších.

Snad Vás tyto stručné informace zaujaly a rozšíříte řadu stávajících čtenářů. ■

Těším se na Vás

Svatava Hrabovská, knihovnice

Proč má smysl třídit odpady

O osudu použitých věcí, které nám dosloužily, rozhodujeme přímo v našich domácnostech a na pracovištích, kde vznikající odpad vhazujeme buď do košů na směsný odpad anebo ho vytřídíme a umožníme tím jeho další využití a recyklaci. Vytříděné odpady z barevných kontejnerů odváží svozové firmy na třídící linky, kde se dotřídují a upravují na druhotnou surovinu pro další zpracování. Na těchto linkách jsou odpady dále rozděleny na různé druhy podle jejich materiálového složení nebo podle potřeb a technologií konečných zpracovatelů. Takto roztríděné obaly zbavené nežádoucích příměsí se lisují do balíků a jsou odváženy ke konečným

zpracovatelům k recyklaci. Z odpadů se pak pomocí tohoto procesu vyrábí buď úplně nové výrobky, nebo se přidávají k dalším surovinám pro výrobu nových předmětů. Z tohoto důvodu je celá řada nových věcí kolem nás vyrobena s podílem vytříděných a recyklovaných odpadů, čímž napomáháme šetřit primární zdroje surovin, energie a životní prostředí.

Obec Hukvaldy má se uzavřenou Smlouvu o zajištění zpětného odběru a recyklaci odpadu z obalů se společností EKO-KOM, a. s. Obec má povinnost vést evidenci o množství zpětně odebraného a využitého odpadu z obalů, na jejímž základě společnost EKO-KOM, a.s. přispívá finančními prostředky na systém sběru, třídění a využití obalového odpadu. Tyto finanční prostředky získává společnost od firem, které uvádějí obaly na trh či do oběhu.

Z toho vyplývá, že více třídít odpady a nevhazovat je do popelnice určené pro komunální odpad má opravdu smysl.

Ve všech částech obce máme několik kontejnerových míst, což umožňuje každému bez problému odložit patřičný odpad. Naučme se všichni nebýt líní udělat několik kroků navíc a odnést odpad tam, kam patří:

- do **modrých kontejnerů** s nápisem PAPÍR patří noviny, sešity, krabice, časopisy a kartony, které nejsou znečištěné, mokré a mastné, nevadí ani papír s kancelářskými sponkami, ty se během zpracování samy oddělí;

- do **žlutých kontejnerů** s nápisem PLASTY patří plastové obaly a plastové výrobky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů a mléčných výrobků, igelitové fólie, polystyrén, v žádném případě sem nepatří odpadky z domácnosti zabalené v igelitové tašce;

- do **zelených kontejnerů** s nápisem SKLO BAREVNÉ patří barevné sklo – láhve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů, nepatří zde keramika a porcelán (rozbité talíře, hrnky, květináče), autoskla, zrcadla, drátovaná skla, zlacená a pokovená skla;

- do **bílých kontejnerů** s nápisem SKLO BÍLÉ patří opravdu jen čiré sklo. Pokud do nádoby vhodíme sklo barevné, třídění tak ztrácí smysl. V žádném případě nepatří do kontejnerů porcelán, keramika nebo zbytky obkladů či dlažby.

Co se pak z papíru vyrábí? Nejčastěji se v papírnách recykluje na nový papír. Tímto způsobem může být recyklován až sedmkrát, při každém procesu se totiž zkracuje papírové vlákno. Další možností recyklace papíru je výroba tepelných izolací, příměsí do stavebních hmot nebo kompostování.

Co se vyrábí z plastu? Plasty se většinou recyklují podle jednotlivých druhů, kdy vzniká tzv. regenerulát (opakovaně použitelná surovina pro výrobu libovolného plastového výrobku) nebo se zpracovávají jako směs plastů, které se za tepla lisují do forem. Tak vznikají materiály, jež

mohou nahradit dřevo například při výstavbě dětských hřišť, plotů, laviček v parcích. Výborně recyklovatelné jsou PET láhve, které lze využívat na výrobu nových láhví, vázacích pásek nebo technických a textilních vláken. Mezi další výrobky patří palety na zboží nebo zatravnovací dlaždice.

Co se vyrábí ze skla? Z vytríděného skla se nejčastěji vyrábí obalové sklo – láhve na minerálky, alkohol a pivo a jiné skleněné výrobky. Používá se také jako přísada do speciálních druhů betonů, brusných hmot a stavebních izolací. Tříděný skleněný odpad představuje značné úspory energií a náhradu primárních surovin. ■

Šetřit energií moc nestojí – stačí si jen přečíst naše tipy

Když každý den ve svém životě uděláte ve všech oblastech života malý krůček k úspoře energie a ke snížení emisí skleníkových plynů, může to přinést velkou změnu. Přináším vám pár jednoduchých tipů přínosných pro životní prostředí.

1. Ulehčete to vaší rychlovarné konvici: Každý nevyužitý hrnek vody na kávu nebo čaj, který v průběhu týdne uvaříte ve varné konvici, může přispět k nadbytečné spotřebě až 2 400 wattů elektrické energie. Tolik energie stačí k tomu, aby se celý den svítilo v jednom domě nebo aby televize byla puštěná 26 hodin. Takže neplýtvajte, vařte jen tolik vody, kolik opravdu potřebujete.

2. Nenechávejte elektroniku v režimu stand-by: 8 % spotřeby elektrické energie v běžné domácnosti tvoří spotřebiče jako televize nebo počítač v režimu stand-by. Zařízení, jako je třeba nabíječka mobilního telefonu, čerpají energii, i když se nepoužívají. Proto raději vytáhněte šňůru ze zásuvky a snižte tak svůj účet za elektřinu.

3. Zaměřte se na vaše účty za vytápění a klimatizaci: Někdy vás dělí od významné úspory jen jediný stupeň. Snížením pokojové teploty o pouhý 1°C můžete v celoročním měřítku dosáhnout snížení vašeho účtu za vytápění a klimatizaci až o 10 %. Úspora by mohla být ještě vyšší, kdybyste stáhli termostat o další 2 – 3°C.

4. Budte zářným příkladem: Starší typy žárovek plýtvají 95 % energie, kterou spotřebují. Kdyby všichni v Evropě přešli na novější úsporné žárovky, ubylo by uhlíkových zplodin v rozsahu 25 středně velkých elektráren. Copak to nestojí za to?

5. Postavte se vysokým účtům za vodu: Ve srovnání s koupelí, která běžně spotřebuje mezi 80 až 120 litry vody, vyžaduje běžná tříminutová sprcha jen 30 litrů. Tím pádem je třeba ohřát jen třetinu vody nebo dokonce i méně. Navíc instalace úsporné sprchové růžice může snížit účet ještě o polovinu.

6. Nechte svůj počítač v noci odpočinout: Když odcházíte z kanceláře, vypněte, prosím, svůj počítač. Snížíte tím jeho celoroční emise CO₂ o 83 %. Tím také ušetříte dost energie na to, abyste mohli v mikrovlnné troubě ohřát večeři sobě a dalším pěti členům rodiny či přátelům.

7. Dvakrát měř a jednou tiskni: Místo tisku dokumenty ukládejte a posílejte v elektronické podobě. Jestliže musíte něco okopírovat, kopírujte oboustranně a šetřete tak papír i stromy.

8. Nenechávejte v prázdné místnosti rozsvíceno: Spotřebu energie můžete snížit až o 15 % jen tím, že doma nebo v kanceláři zhasnete v místnostech, kde nikdo není. Zhasnutím světel v noci navíc ušetříte takové množství energie, které by stačilo k uvaření vody na 1000 šálků kávy.

9. Skleníkové plyny začínají u tkaniček: Doprava včetně aut má na svědomí 14 % všech emisí skleníkových plynů na světě. Takže místo na plynový pedál auta šlápněte raději na brzdou globálního oteplování a zavažte si boty. Tam, kde je to možné, chodte raději pěšky.

10. Místo změny klimatu raději změňte způsob přepravy: Máte-li na vybranou mezi cestováním letadlem, vlakem nebo autem, zvažte pokud možno cestu vlakem. Vlak při cestě na stejnou vzdálenost vytváří mnohem méně skleníkových plynů než letadlo či auto. A navíc, odpadne řešení zácpy a kolon na dálnici, zpožděné lety nebo placení parkovného. Navíc mezi Prahou, Brnem, Bratislavou a Ostravou nyní jezdí dvakrát více expresních vlaků než před třemi lety.

11. Šetřete Zemi všemi čtyřmi koly: Správně nahuštěné pneumatiky šetří palivo a životní prostředí vůbec. V roce 2006 jezdily dvě třetiny aut v Čechách a na Slovensku s podhuštěnými koly. Kdyby bývala měla správný tlak, snížily by se toho roku emise CO₂ o 47 000 tun. A to, že se auto se správně nahuštěnými koly lépe ovládá, snad víte. ■

Ivana Hrčková, místostarostka

Vzpomínka

Spisovatel G. Santayana napsal: „Ti, kteří si nepamatují vlastní minulost, jsou odsouzení si ji zopakovat“. A to my jistě nechceme. Proto je morální si připomenout, že letos v květnu uplyne 66 let od konce II. světové války. Při této příležitosti si neuškodí trochu zavzpomínat.

Často se vedly názorové spory, zda si máme připomínat konec II. světové války, či osvobození od nacistické okupace. Mě je bližší pojem osvobození, protože v den oficiálního skončení II. světové války se v našem hlavním městě ještě bojovalo. S tím také souvisí státní svátek 8. či dříve 9. května. Tak tedy, jak to vlastně tehdy bylo?

Dne 7. května 1945 podepsal generál Jodl ve francouzské Remeši (sídle velitelství americké armády) bezpodmínečnou kapitulaci, dle níž německá armáda měla ukončit válečné akce 8. Května 1945 ve 23:01 hodin středoevropského času. Tento časový údaj potvrdila 8. května v Berlíně i německá generalita na vyšší úrovni (polní maršál pozemních vojsk Keitel, generál letectva Stumpff a admirál námořnictva von Friedenburg). Ve chvíli kapitulace byl v Sovětském svazu již 9. květen. V Praze se však i přes oficiální ukončení II. světové války 8. května stále bojovalo (od povstání 5. května). Seskupení německých armád Střed (velitel maršál Schorner) nacházející se východně od Prahy mělo sílu téměř jednoho milionu mužů, čemuž povstalecká Praha nemohla odolat. Proto v pražské operaci Sovětské armády byly nasměrovány 2 miliony vojáků ze směru od Berlína, Ostravy a Brna na Prahu a tato operace zakončena jejím osvobozením 9. května 1945. V této taktické operaci bylo v českém prostoru vzato do zajetí 800 tisíc německých vojáků. A tak v historii Československé republiky zůstane 9. květen dnem osvobození Prahy a tím i celé republiky od nacistické okupace. Na této historické skutečnosti se nedá nic změnit. Tak jako se nedá nic změnit na tom, že Prahu osvobodila Sovětská armáda, tak se nedá nic změnit na skutečnosti, že Paříž nebo Plzeň osvobodili Američané. Často se dříve diskutovala otázka, proč Praze nepřišli na pomoc Američané, kteří byli nejbližší. Odpověď byla často zpolitizována. Skutečnost byla taková, že Americká armáda, které velel generál Eisenhower, korektně dodržovala dohody se Sovětskou armádou, a tedy i dohodnutou demarkační čáru, neboť měla zájem, aby Sovětská armáda pomohla v dokončení II. světové války v Asii – proti Japonsku. Takže podle mého názoru není podstatné, zda osvobození od fašismu si připomeneme 8. nebo 9. května. Podstatným zůstává, abychom si to vůbec připomněli, a to důstojně. Oběti II. světové války si to jistě zaslouží.

K celkovému dokreslení tehdejší situace uvedu alespoň několik dalších faktů: II. světovou válku rozpoutalo fašistické Německo a zvítězila v ní spojenecká vojska. Války se zúčastnilo 72 států. Zahynulo v ní na 55 milionů lidí, z toho přes 11 milionů ve fašistických koncentračních táborech. Válka zanechala na 35 milionů válečných invalidů. Byly zničeny nevyčíslitelné hodnoty, nenahraditelné kulturní památky lehly popelem, z měst a lidských obydlí se stala pohřebiště.

Pokud jde o Československou republiku, tak ta, mimo obrovské hmotné škody, které jen z malé části pokryl majetek odsunutých sudetských Němců, zaplatila ve II. světové válce 360

tisíce obětmi. Na území Československa bylo pochováno 144 tisíc Sovětských vojáků a padlo či zahynulo 147 tisíc německých vojáků. Padlých Američanů bylo okolo 1200.

A jak to bylo s osvobozením naší obce, tehdy ještě dvou obcí, a to Sklenova a Rychaltic, sloučených v roce 1960? Tak tedy ta sjednocená obec, nesoucí od roku 1982 název Hukvaldy, byla osvobozena jako jedna z posledních obcí v okrese Frýdek – Místek, a to 6. května 1945. V sobotu 5. května byla silnice přes Rychaltice přeplněna ustupující nacistickou armádou. Nejsilnější obranná linie Němců byla na rozhraní Rychaltic a Sklenova: kostel – bývalá obecná škola- Vápenky. Tato linie byla protažena až na Hájev. Ve věži kostela byla polním telefonem řízena palba nacistického dělostřelectva rozmístěného v zahradách na začátku Dolního Sklenova a v prohlubni na Vápenkách v Rychalticích. Ve sborovně rychaltické školy (v 1. patře severní části) umístili nacistické kulomety. Pod lipami u kapličky naproti školy byl nacistický tank – tygr. Po dělostřeleckém zásahu kostela a následném požáru se nacisté ocitli bez pozorovatelný a dělostřelectvo tak pozbylo na významu. Osvobozovací boje se protáhly až do hluboké noci, ve které ustala střelba pěchotních zbraní. Za úsvitu 6. května jsme vítali osvoboditele – sovětské vojáky. Pro naši obec to byl konec nacistické okupace. Její závěr byl v obci doprovázen 10 požáry. Na rychaltickém hřbitově bylo pohřbeno 27 sovětských vojáků, z toho jeden důstojník, kteří u nás padli. Později pak byli převezeni na hřbitov ve Frýdku – Místku.

Za německé okupace bylo umučeno v koncentračních táborech nebo popraveno 22 občanů, 2 naši rodáci. Z velké části to byli příslušníci partyzánské skupiny Jiskra. Byli to Bělunek Michal, Ermis Jan, Fojtík Ludvík, Hykel Bedřich, Janča František, Marek Jan, Marek Vojtěch, Matějek Leopold, Morys Jan, Rek Adolf, Sviták Otakar (rodák), Šulěř František (rodák), Tomančák Alois, Vantuch Václav, Zátopek Dionys. Židé: Kulka Emanuel, Kulková Františka, Silberstein Max, Silbersteinová Berta, Sternlichtová Anna a Sternlichtová Erna.

Dnes, po 60 letech, vzpomínky na těch šest temných válečných let slábnou, nenávist vůči těm, kteří válku rozpoutali, se vytrácí, ale zapomenout bychom neměli nikdy.

Hukvaldy – Dolní Sklenov, 26. dubna 2011

Zdeněk Hubeňák

AKCE 3P

V hezké vesničce pod Lysou horou – Skalice – vyhlásili akci 3P, to znamená:

POZDRAVIT, POPROSIT, PODĚKOVAT

Akce se velice ujala. Když přijdu na autobusovou zastávku, pozdravím, do kterékoliv čekárny, obchodu, pozdravím. Za jakoukoliv službičku poděkuji, o každíčký úkon, poprosím.

Platí: vždy MLADŠÍ zdraví STARŠÍHO. Mladší žena zdraví starší ženu, mladší muž zdraví staršího muže. Muž vždy zdraví ženu, podřízený nadřízeného.

Když jdete po Skalici, všichni se zdraví. Je to příjemné a vytváří se přátelská atmosféra. Zdraví vás děti i lidé, které neznáte.

Maličkost a tolik zpříjemní život.

POKUSME SE O TOTÉŽ.

Miroslava Golková

„jak šmakuje moravskoslezsko“

Dne 1. 4. 2011 byl oficiálně vyhlášen I. ročník Gastofestivalu, který se bude konat pod záštitou Ing. Jiřího Vzientka, náměstka hejtmána kraje. Předvojem tohoto gastrofestivalu je kulinářská soutěž s příhodným názvem „Jak šmakuje Moravskoslezsko“, která má za úkol oživit původní regionální speciality, dopomoci k budování pozitivního image MSK a rozšířit svou nabídku v oblasti cestovního ruchu o regionální gastronomické zážitky.

Do soutěže, se může zapojit každý svým receptem, který má doma třeba po babičce a který se vaří například z typických surovin pro náš kraj.

Jak tedy na to ? Od 1. 4. 2011 do 31. 5. 2011 můžete zasílat své recepty, které jsou typické pro oblast Moravskoslezského kraje prostřednictvím elektronického formuláře, který naleznete na www.msregion.cz, nebo poštou na adresu: Moravskoslezský kraj, Krajský úřad, Ing. Ema Havelková, odbor regionálního rozvoje a cestovního ruchu, 28. října 117, 702 18 Ostrava.

Ze zaslaných receptů budou vybrány odbornou porotou, v čele s gastroexpertem Mirkem Horákem, ty nejtypičtější recepty pro náš region. Od 1. 6. 2011 do 31. 8. 2011 bude moci hlasovat i široká veřejnost a to prostřednictvím internetového hlasování na www.msregion.cz.

A o jaké ceny se vlastně bude soutěžit? O 2 víkendové pobyty ve wellness hotelu s polopenzí pro celou rodinu, o 2 víkendové pobyty spojené s návštěvou pivních lázní, parní hrnce a další hodnotné ceny.

Vyhlášení vítězů proběhne na 1. ročníku Gastofestivalu, který se bude konat na kouzelném místě – hradu Hukvaldy první říjnovou nedělí, tj. 2. 10. 2011 od 9:00. hod. Návštěvníci zde budou moci ochutnat nejlepší jídla z naší kulinářské soutěže, regionální potraviny, užít si gastro show připravovanou s předními českými a zahraničními gastro experty či shlédnout barmanské umění. Pro děti bude připraven doprovodný program plný her a malých soutěží. Vše bude završeno vyhlášením vítězů, předáním cen a koncertem skupiny Kryštof, který bude na dlouhou dobu jejím posledním.

Po ukončení celé soutěže a po Gastofestivalu budou nejlepší recepty nabízeny v restauračních zařízeních našeho kraje pod jednotným označením a budou tak upozorňovat na naše speciality. Seznam restaurací bude po vytvoření zveřejněn a propagován. Bližší informace k právě probíhající kulinářské soutěži či k připravovanému gastrofestivalu jsou k dispozici na www.msregion.cz. Kontaktní osoba pro Gastofestival i doprovodnou kulinářskou soutěž je Ing. Ema Havelková, email: recepty@kr-moravskoslezsky.cz.

SOUTĚŽTE O ZAJÍMAVÉ CENY S MORAVSKOSLEZSKÝM KRAJEM

Zašlete typický recept pro Moravskoslezský kraj a vyhrajte zajímavé ceny:

1.cena: víkendový pobyt v Moravskoslezském kraji ve wellness hotelu *** - **** s polopenzí pro celou rodinu (2 dosp. + 1–2 děti)

2.cena: víkendový pobyt pro 2 osoby spojený s návštěvou pivních lázní

3.cena: parní hrnec

Pravidla soutěže a přihlašovací formulář naleznete na www.msregion.cz

Jak šmakuje
Moravskoslezsko?

Moravskoslezský
kraj

Cykloport –Servis Martin Přikryl

Prodej kol a doplňků na splátky bez ručitele

Prodej kol a náhradních dílů-servis zajištěn

Garanční opravy do měsíce zdarma

Servis do 24 hod

Výběr z 150 kol na prodejně.

Stavba kol na zakázku.

Novinka-montáž elektropohonu na Vaše kolo!

Prodej sportovních potřeb.

Hokejky, brusle, lyže, tenisové rakety, míče, pálky
na stolní tenis, spací pytle a další sportovní zboží

Termo prádlo-MOIRA

Bazar jízdních kol.

Oblečení a obuv pro cyklisty.

Prodej rybářských potřeb

Možná platba kartami.

Pracovní doba:

Po-Pá 9,30—12,00 14,00—18,00

So 8,30—12,00

Stará Ves nad Ondřejnicí, ul. Petřvaldská 709

Martin Přikryl Mobil:603520428, Tel.prodejna:558435264

<http://Cykloprikryl.wz.cz> cykloport1@seznam.cz

Lesostavby Frýdek Místek a.s.

Slezská 2766, 73832 Frýdek Místek

www.lesostavby.cz

Naše dřevařská výroba vám nabízí široký sortiment palivového dříví.

Dodáváme - tvrdé listnaté palivo (buk, dub, habr)

- ostatní listnaté palivo
- jehličnaté palivo (smrk)

Všechny dřeviny vyrábíme v délkách :

- 1 metr, uloženo do prostorových metrů (PRM)
- 25,33,40,50 cm, - sypáno do kontejnerů (SPRM)
- baleno na paletách a obaleno v síťovině (1 paleta = 1,6 SPRM)

Palivo dopravujeme kontejnerovou AVÍÍ s hydraulickým ramenem.

Na jednu fůru naložíme max. - 6 PRM

- 8 SPRM
- 5 palet (Tatra až 10 palet)

Podrobné informace o cenách dříví i dopravy získáte na našich internetových stránkách www.lesostavby.cz, (výroba palivového dříví), nebo na tel. viz. kontakt.

Dále vám nabízíme výrobu - kompletních krovů

- hranolů a latí na různé dřevostavby
- prkna

Vše na zakázku dle vašich požadavků. Řezivo do rozměrů 200x200x11000 mm je řezáno vidiovými kotouči, z kulatiny 40+, má velmi kvalitní povrch a přesné rozměry. Krátké dodací lhůty s možností zajištění dopravy.

Kontakt: palivové dříví
stavební řezivo

tel: 725782707 (724519865)
tel: 724519865
mail: chovanecj@lesostavby.cz

.....
foto: Svatopluk Lév
.....

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku je 30. června 2011.
Termín uzávěrky pro příspěvky občanů a reklamu, které nejsou redakcí upravovány,
je 5. července 2011.
Veškeré příspěvky zasílejte na adresu: mistostarosta@ihukvaldy.cz.
Hukvaldský občasník číslo 3/2011 vyjde kolem 20. července 2011.

